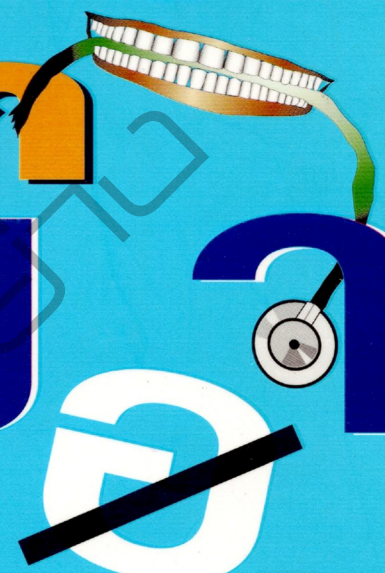


เรื่องจริงที่อาจไม่เป็นที่ถูกใจของคนส่วนน้อยบางกลุ่ม
แต่เป็นประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่ของประเทศ

หมอ ปาก หมอ

เล่ม 1



สาระน่ารู้เรื่องสุขภาพ
ที่หมอหลายคนไม่ได้บอกคนไข้
หรือบอกแต่...บอกไม่หมด

e-BOOK



ตรวจมลพิษลิซซิ่ง
นำเสนอหนังสือดี มีคุณค่า



นายแพทย์พินิจ ลิ้มสุคนธ์

หนังสือเล่มนี้

อาจไม่เป็นที่ถูกใจของคนส่วนน้อยบางกลุ่ม

แต่ขอให้เข้าใจว่า...

ถ้อยคำในเล่มเขียนขึ้นเพื่อคนส่วนใหญ่

ซึ่งมักตกเป็นผู้เสียประโยชน์จากความไม่รู้ของตน

มิได้เจตนาจะทำเพื่อว่าร้ายหรือใส่ความผู้ใด

และยังมิได้หวังจะให้เป็นการโฆษณาเอาดีใส่ตัว

คำนำสำนักพิมพ์

คงไม่เกินความจริงไปเท่าใดนัก หากจะกล่าวว่า ชีวิตของคนไทยทุกวันนี้ ตั้งแต่ลืมตาตื่นนอนในตอนเช้าความวิตกกังวลใจก็จะคืบคลานเข้ามาเกาะกุมจิตใจในทันที ทั้งนี้เพราะภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจที่ยังไม่รู้แน่ว่าจะสิ้นสุดลงเมื่อใดได้ส่งผลกระทบถึงสภาพชีวิตของคนไทยทุกคนอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยง การดำรงชีวิตให้อยู่รอดท่ามกลางสภาพ ขวัญยากหมากแพง เป็นเรื่องที่ยากลำบากพออยู่แล้ว หากเคราะห์ร้ายมีโรคภัยไข้เจ็บซ้ำเติมอีก ก็จะต้องเพิ่มความลำบากขึ้นเป็นทวีคูณ

เดิมทีนับแต่โบราณมา คนไทยเรามักจะหาทางบำบัดรักษาตนเองเมื่อเกิดอาการเจ็บป่วย แต่เมื่อการแพทย์แผนปัจจุบันซึ่งเดินตามชาติตะวันตกเข้ามามีบทบาทแทนที่อย่างเต็มรูปแบบ เราก็กลับฝากความหวังทั้งหมดไว้กับคนในอาชีพ “หมอ” ให้เป็นผู้บำบัดรักษาอาการเจ็บป่วยของเรา แท้จริงแล้ว “หมอ” เมื่อถอดเสื้อกาวนีสขาวออกก็คือปุถุชนธรรมดาเราดี ๆ นี้เอง ในวงการ “หมอ” จึงย่อมมีทั้งคนดีและคนไม่ดีปะปนกัน และแม้ว่าอาชีพหมอจะถูกกำหนดให้มีจริยธรรมและจรรยาแพทย์เป็นเครื่องเหนี่ยวรั้ง ทว่าในยุค “โลกาภิวัตน์” หรือที่บางคนบอกว่า “โลกาวินาศ” จริยธรรมและจรรยาแพทย์บางครั้งก็จะต้องยอมพ่ายแพ้ต่ออำนาจเงินตรา ด้วยเหตุนี้แทนที่เราทั้งหลายจะปล่อยชีวิตให้เป็นไปตามความเคยชิน เราจึงควรที่จะแสวงหาความรู้ใส่ตัว เพราะความรู้ทั้งหลายโดยเฉพาะ “ความรู้ด้านสุขภาพ” นั้นจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้เราไม่ตกเป็นเหยื่ออันเนื่องจากความเขลาและไม่รู้เท่าทันได้

หนังสือเล่มนี้เป็นความตั้งใจอันประเสริฐยิ่งของ นายแพทย์พินิจ
ลิมสุคนธ์ ที่ต้องการมอบความรู้และประสบการณ์ทางการแพทย์เป็นวิทยาทาน
แก่เพื่อนร่วมชาติ โดยไม่หวังไหวต่อการถูกเข้าใจผิดจากเพื่อนร่วมอาชีพ
ทั้งนี้ด้วยมุ่งหวังจะส่งเสริมให้คนไทยหันมาใส่ใจปฏิบัติตามแนวทางการแพทย์
แบบพึ่งพาตนเอง อันเป็นหนทางหนึ่งในทฤษฎี เศรษฐกิจพอเพียง ของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ซึ่งหากสามารถลดจำนวนผู้ป่วยและลดการ
ใช้ยาอย่างฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็นลงได้ จะช่วยประหยัดเงินตราให้แก่
ประเทศชาติได้เป็นจำนวนเงินมหาศาล

สุขภาพดีไม่ได้เกิดจากการพึ่งพาหมอและยา ตัวเราเองต่างหากที่
สามารถกำหนดความมีสุขภาพดีให้กับตนเอง เมื่อท่านอ่านหนังสือเล่มนี้จบลง
หวังว่าท่านจะได้รับข้อคิดในการปฏิบัติตนที่ถูกต้องอันเป็นกุญแจสำคัญสู่
ความมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง และหวังว่าท่านจะช่วยนำความรู้ที่ท่านได้รับ
ไปบอกต่อให้กับผู้อื่น เพื่อให้ประเทศชาติที่รักยิ่งของเรามีพลเมืองที่มี
พลานามัยสมบูรณ์เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้รุ่งเรืองก้าวหน้า
ต่อไปในอนาคต

ด้วยความปรารถนาดี

สำนักพิมพ์ ดวงกลมพัลลภซึ่ง

คำนำของฟูชิยุน

นักหนังสือพิมพ์ บางคนเปรียบตนเองเสมือนสุนัขเฝ้าบ้าน โดยมีความหมายว่า ทำหน้าที่เฝ้าเตือนเจ้าของบ้านหรือต่อสู้กับผู้ประสงค์ร้ายต่อเจ้าของบ้าน แต่การทำหน้าที่ของสุนัขไม่เพียงแต่จะทำให้ผู้ร้ายไม่พอใจ แม้แต่เจ้าของบ้านบางคนก็ไม่พอใจในการเฝ้าของมัน

คนที่พูดแล้วทำให้บางคนไม่พอใจ ก็มักถูกเปรียบเทียบว่า ปากหมา การทำหน้าที่ของผู้เขียนซึ่งเป็นผู้ที่รณรงค์ในเรื่องการแพทย์แบบพึ่งตนเองตามแนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการเขียนบทความในหนังสือพิมพ์ จัดทำรายการวิทยุ “คลินิกสามบาท” รับประทานปัญหาสุขภาพทางโทรศัพท์ และออกรายการโทรทัศน์ร่วมกับชมรมนักเรียนทุนอานันทมหิดล เพื่อส่งเสริมความรู้ให้กับประชาชนผู้สนใจทั่วไป อาจไปสร้างความไม่พอใจให้กับคนบางคน ทั้งผู้ที่เสียประโยชน์ หรือแม้แต่กับผู้ที่ได้ผลประโยชน์แต่ไม่เข้าใจในตัวผู้เขียน จนมีบางคนตั้งสมญานามให้กับผู้เขียนว่า หมอปากหมา ผู้เขียนไม่ได้รู้สึกโกรธหรือไม่พอใจในเรื่องนี้ แต่กลับรู้สึกซาและดีใจที่จะได้ชื่อเรื่องของหนังสือที่รวบรวมเรื่องราวที่ต้องการจะใช้เป็นสื่อในการนำเสนอแนวความคิดและประสบการณ์ของตน ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น โดยเฉพาะผู้ป่วย จึงขอขอบคุณมา ณ ที่นี้

นายแพทย์พินิจ ลัมสุคนธ์

เรื่องในเล่ม

1	เตรียมตัวไปหาหมอ	1
	เตรียมตัวไปหาหมอ	3
	ตรวจตัวเองก่อนให้หมอตรวจ	5
	นึกว่าไม่เกี่ยวกัน	7
	ไม่แยกแยะอาการ	9
	ช็อก หรือ ชัก	11
	คุณหมั้วมา ผมก็หมั้วไป	13
	ทุกข์ของผู้ป่วย	15

2	หมอ...นักบุญหรือคนบาป?	17
	หมอ...นักบุญหรือคนบาป?	19
	เรื่องของกบกับนกกกระสา	21
	หมอสร้างภาพ	23
	วิกฤตศรัทธา	25

3	ดุลยพินิจของหมอ	27
	ดุลยพินิจของหมอ	29
	รักษาทุกอย่างที่เจอ	31
	ผ่า-ไม่ผ่าจะเลือกอย่างไรดี?	33

มองหน้าแล้วสั่งยา	35
ตายเพราะหละหลวม	37
มัดมือชก	39

4 อย่า! ไว้ใจหมอ 41

อย่า! ไว้ใจหมอ	43
ถ้าไม่เสี่ยงก็ตาย	45
หมอไม่ใช่ผู้พิพากษา	47
จมูกจะเน่าถ้าไม่ผ่าตัด	49
เหมือนปาฏิหาริย์	51
โรคแมว	53
หมอนั่งทางใน	55
หมอนั่งทางใน (ต่อ)	57
ใครให้สิทธิหมอ	59
หมอฆาตกร	61

5 วางเข็มฉีดยาเถอะ...หมอ 63

วางเข็มฉีดยาเถอะ...หมอ	65
ฉีดยาทำไม?	67
ฉีดยาแล้วชาลิบ	69
ฉีดยาผิดคน	71
ฉีดยาวันละเซ่ง	73

6 หอม...ขอน้ำเกลือหน่อย 77

หอม...ขอน้ำเกลือหน่อย	79
เกือบตายเพราะน้ำเกลือ...อีกแล้ว	81
ทำไมต้องเติมน้ำเกลือ	83
น้ำในตัว	85
น้ำเกลือแร่ (แก้อ่อนเพลีย?)	87

7 โรคที่ไม่ต้องไปหาหมอ 89

โรคที่ไม่ต้องไปหาหมอ	91
โรคจิบจ้อย	93
โรคติดใจ	95
โรคหมอรวย	97
ความเครียด	99
อ่อนเพลียอย่างนี้ไม่มีโรค	101
ความไม่ปกติที่ปกติ	103
ปวดหัวอย่างนี้ไม่ต้องหาหมอ	105
เวียนหัวอย่างนี้ไม่ต้องหาหมอ	107
ท้องเสียแค่นี้...หาหมอกำทำไม?	109
เป็นหวัด..ทำไมต้องหาหมอ?	111
เจ็บคออย่างนี้ไม่ใช่โรคหัวใจ	113
หาหมอให้โง่ทำไม?	116

8 โรคและอาการต่างๆ 119

ไช้สั๊กเสบ?	121
นอนไม่หลับ (ว๊ัย!)	123
ขี้ไม่ออก	125
ความดันโลหิตสูง	127
สงสัยความดันสูง?	129
โรคความดันต่ำ	131
ปวดหัวเรื้อรัง	133
เบาหวานและการดูแลตนเอง	135
โรคกระเพาะ	137
ริดสีดวงทวาร	139
ปวดข้อมือ	141
มือชา	143
เสียวที่แก้ม	145
เส้นเลือดหัวใจอุดตัน	147
ไช้เลือดออก...อย่างลั้ว	149
ไช้ไม่รู้สาเหตุ	151
โรคลมบ้าหมู	153

อย่า

ใช้ยามาก



อย่า อยากฉีดยา



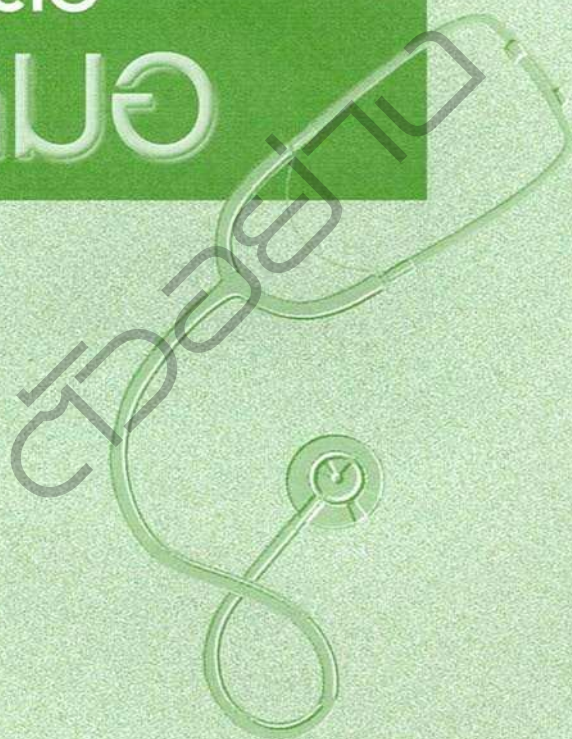
อย่า

บ้าหาหมอ



האגודה

เตรียมตัว ไปหา หมอ



อย่า เกรงใจหรือกลัวหมอลืมสิทธิของตน
เป็นสิทธิของผู้ป่วยที่จะทราบว่า
ตนป่วยเป็นอะไร?
ต่อไปจะเป็นอย่างไร?
และ จะเสียค่าใช้จ่ายประมาณเท่าใด?

เตรียมตัวไปหาหมอ



เตรียมตัวไปหาหมอ คำนี้ฟังแล้วไม่คิดก็ไม่รู้สักอะไร แต่ถ้าเก็บนำไปคิดแล้วทำตามจะเกิดประโยชน์มหาศาลเมื่อยามเจ็บไข้ได้ป่วยและต้องไปหาหมอ เพราะการจะทำอะไรก็แล้วแต่ย่อมขาดการเตรียมพร้อมไม่ได้ถ้าต้องการผลสำเร็จสูงสุด การไปหาหมอเพื่อให้หมอช่วยตรวจรักษาโรคให้หายป่วยโดยเร็ว จึงไม่ควรปล่อยให้เป็นที่หน้าทีของหมอฝ่ายเดียว ผู้ป่วยเองต้องมีส่วนร่วมมือกันให้ได้ผลดีที่สุด

การวินิจฉัยโรคจำเป็นต้องทราบข้อมูลในการป่วย ซึ่งหมอจะสืบหาข้อมูล โดยการซักถามอาการป่วยตลอดจนเรื่องราวอื่นๆ ที่หมอมองว่าน่าจะช่วยในการวินิจฉัย โรคบางอย่างสัมพันธ์กับเพศ, อายุ, อาชีพ และลักษณะนิสัย ด้วยเหตุนี้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพบุคคลจึงมีความหมายในการนำมาวินิจฉัยโรค เมื่อซักถามเรื่องราวเสร็จก็จะมีการตรวจร่างกาย หลังจากนั้นก็ต้องตรวจเลือด, ปัสสาวะ, อุจจาระ, เอกซเรย์ หรือตรวจพิเศษอื่นๆ

ในแต่ละขั้นตอนของการหาข้อมูล จะต้องมีการเตรียมความพร้อม
ขอแนะนำดังนี้

1. **เตรียมลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับอาการป่วยของตน** เพื่อบอกให้
หมอแยกแยะว่าอาการอะไรเป็นอะไร อะไรเกิดก่อนเกิดหลัง เกี่ยวข้องกัน
หรือไม่ เริ่มต้นและเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร พยายามแยกแยะให้ดี อย่าเอา
เรื่องเก่ามาปนเรื่องใหม่ เว้นเสียแต่ว่ามันน่าจะเกี่ยวข้องกัน

2. **แต่งตัวก่อนออกจากบ้านให้การตรวจร่างกายและตรวจพิเศษ
อื่นทำได้โดยสะดวก** ถอดเครื่องประดับกายเก็บไว้ที่บ้านหรือฝากญาติไว้
สวมเสื้อหลวมๆ และสะอาด **ทำความสะอาดร่างกาย** อย่าให้สกปรก
หรือเหม็น เว้นแต่จะป่วยหนักหรือฉุกเฉิน เพราะถ้าท่านสกปรกไม่สนใจ
ตนเอง และจะหวังให้คนอื่นมาดูแลท่านเป็นอย่างดีได้อย่างไร สำนว
ตัวเองก่อนว่าคนอื่นเขาจะรังเกียจเราไหมถ้าเขาจะต้องมาจับมาคลำตัวเรา
เพราะการตรวจร่างกายก็คือหมอจะต้องเข้าไปสัมผัสผู้ป่วย ถ้าเสื้อผ้า
หรือเนื้อตัวเหม็นจนต้องเบือนหน้าหนี หมอก็คงตะแคง แล้วเลิก ใครๆ
ก็รังเกียจของเหม็น ขอบของหอมกันทั้งนั้น ผู้ป่วยบางคนช่วยเหลือตัวเอง
ไม่ได้ เวลาญาติพาไปหาหมอเหม็นตั้งแต่หัวจรดเท้า แสดงว่าญาติเอง
ก็ปล่อยปละละเลย แล้วจะหวังให้คนอื่นเข้ามาเอาใจใส่ไต่ถามมากๆ ได้อย่างไร
จริงอยู่ที่หมอมีจรรยาแพทย์และคุณธรรมย่อมต้องให้การตรวจ-รักษา
ไม่ว่าผู้ป่วยจะอยู่ในสภาพใด แต่เชื่อเถิดว่า **จรรยาและคุณธรรมแพ่
ความเหม็นแน่ๆ**

๓ ตรวจสอบตัวเองก่อนให้หมอตรวจ

วันหนึ่ง ผู้เขียนมีงานยุ่งมาก หลังจากสอนนักศึกษาแพทย์ที่คณะแพทยฯ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่แล้ว ต้องรีบขับรถกลับมาสอนพยาบาลที่โรงพยาบาลเอกชนอีกแห่งหนึ่งให้ทันเวลา ครั้นถึงเวลาที่ผู้เขียนต้องไปทำงานที่คลินิก ปรากฏว่ามีผู้ป่วยคนหนึ่งมาจากจังหวัดน่านต้องการจะมาขอรับการตรวจ-รักษา ผู้ป่วยเป็นหญิงอายุ 37 ปี มีอาชีพเป็นครู สอบถามได้ความว่า มีอาการชาที่แขนและขาด้านขวามาหลายปี จึงขอให้ตรวจกับอายุรแพทย์ที่กำลังให้บริการขณะนั้น เพราะมีผู้ป่วยที่นัดมาตรวจที่คลินิกคอยอยู่หลายราย หลังจากนั้นประมาณครึ่งชั่วโมง ผู้ป่วยรายนี้ได้ตามไปหาที่คลินิก เมื่อถามเหตุผล เธอตอบว่า อายุรแพทย์ตรวจแล้วยังบอกไม่ได้ว่าเป็นอะไร จึงแนะนำให้ตรวจกับผู้เขียน

“คุณมีอาการผิดปกติอะไรครับ?”

“มันปวดๆ ชาๆ ซีกขวาค่ะ”

“ที่ว่าคุณปวดๆ ชาๆ นะ คุณหมายความว่าทั้งปวดทั้งชา หรือว่าเป็นอะไรกันแน่?”

หมอถามเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ป่วยมีอาการปวดและชาครึ่งซีกจริงหรือไม่ เพราะจากการสังเกตพบว่ามีลักษณะทั่วไปก็ปกติดี หากปวดและชาครึ่งซีกจริง มักจะมีความผิดปกติในสมองซีกตรงกันข้าม พอถามย้ำ ผู้ป่วยก็มีอาการลังเลไม่แน่ใจ ทำให้ผู้เขียนมั่นใจว่าเธอคงบอกอาการผิดแน่ๆ จึงชี้แจงดังนี้

“หมอก็เหมือนตำรวจที่ต้องสอบสวนสืบสวน หากคุณเป็น

เจ้าทุกข์มาแจ้งความเรื่องถูกลักขโมยของในบ้าน คุณต้องบอกรายละเอียดให้ทราบ ว่า ทรัพย์สินอะไรของคุณหายไปบ้าง เหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อใด คุณรู้ได้อย่างไรว่าถูกขโมย เป็นต้น เพราะตำรวจจะได้ตั้งข้อสงสัยได้ถูก ว่าใครเป็นขโมย หรืออาจเป็นไปได้ว่าของไม่ได้หายแต่คุณอาจเข้าใจผิดก็ได้ ที่เปรียบอย่างนี้ก็เพราะเวลาคุณบอกหมอว่า ปวดๆ ซาๆ ครึ่งซีกขวา หมอไม่ใช่ตัวผู้ป่วยจึงต้องสอบถามให้แน่ใจเพื่อจะได้ตั้งข้อสงสัยได้ถูก ฟังอย่างนี้แล้วคุณลองทบทวนดีๆ ว่าจริงๆ แล้วอาการของคุณเป็นอะไร?”

“มันบอกไม่ถูกค่ะ มันเมื่อยๆ ที่แขนและขา โดยเฉพาะเวลานอน ตะแคงขวา จะรู้สึกไม่สบาย บางครั้งรู้สึกเย็นๆ”

“มันซาๆ หรือเป็นเหน็บ หรือแปล่าครับ?”

“ไม่ค่ะ”

“มันปวดรีแปล่าครับ?”

“ก็ไม่ใช่ค่ะ”

“ตกลงก็แค่เมื่อยๆ”

“ค่ะ มันรู้สึกไม่สบายบอกไม่ถูก”

หลังจากนั้นผู้เขียนจึงตรวจร่างกาย ซึ่งก็ไม่พบความผิดปกติใดๆ จึงได้บอกให้ผู้ป่วยทราบ และชี้แจงว่าอาการเมื่อยๆ อย่างนี้ไม่มีโรค พุดง่ายๆ ก็คือมันเมื่อยของมันเอง เหมือนกับคนที่ชอบไปหาหมอนวด สาวๆ เกือบทั้งหมดไม่มีโรคอะไร เพียงแต่มันเมื่อย พอให้คนนวดแล้วสบาย สรูปแล้วก็ไม่ต้องใช้ยาอะไร

นี่เป็นตัวอย่างที่จะสอนให้รู้ว่าเมื่อเกิดอาการไม่สบายตัวต้องสังเกตอาการให้ดี ต้องตรวจ (สำรวจ) ตัวเองก่อนไปให้หมอตตรวจ เพราะถ้าเราไม่รู้ว่าตัวเองมีปัญหาอะไรแน่แล้ว หมอจะรู้ได้อย่างไร ยิ่งไปเจอหมอที่งานยุ่งๆ จะยิ่งไม่รู้เรื่อง

นี่กว่ามันไม่เกี่ยวกับ

การบอกเล่าอาการป่วยของตนเองให้หมอทราบ ผู้ป่วยจะต้องทบทวนและลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับอาการป่วยของตนให้ได้ใจความครบถ้วนถูกต้องและเหมาะสม การมองข้ามสิ่งหนึ่งสิ่งใดอาจทำให้การวินิจฉัยโรคล่าช้าหรือผิดพลาด ในทางตรงกันข้ามการเล่าอาการโดยไม่ลำดับเรื่องราวเอาเรื่องเก่ามาปนเรื่องใหม่ผสมปนเปื้อนงุนงง ก็จะทำให้หมอสับสนแยกแยะไม่ออก ผู้ป่วยจึงต้องใช้ดุลยพินิจให้ดีคิดว่าสมควรจะบอกอะไรหมอบ้าง เพราะขาดก็ไม่ได้ เกินก็ไม่ดี

ผู้ป่วยรายหนึ่งมาหาหมอด้วยเรื่องไข้แล้วไม่บอกรายละเอียดหมอเองก็มีเวลาน้อยจึงไม่ซักถามอาการโดยละเอียด ตรวจร่างกายแบบรวบรัด (เร่งรีบ) ก็ไม่พบอะไรผิดปกตินอกจากไข้ ผลคือหมอสั่งฉีดยาพยาบาลเปิดกัน (สะโปก) ผู้ป่วยเพื่อจะฉีดยา จึงได้พบว่าผู้ป่วยมีฝีที่สะโปกก้อนบ่อเริ่ม หมอก็ถือว่าผู้ป่วยว่าเป็นฝีทำไมไม่บอก ผู้ป่วยตอบว่า **นี่กว่ามันไม่เกี่ยวกับ**

ผู้ป่วยอีกรายหนึ่งมาหาหมอด้วยอาการเมื่อยเนื้อเมื่อยตัว เพลียๆ เป็นมา 2 สัปดาห์ ถามอาการอื่นๆ อะไรก็ไม่มี ตรวจร่างกายก็ปกติดี วัดไข้ก็ไม่มี เกือบจะจนปัญญาอยู่แล้ว พอดีสังเกตเห็นผู้ป่วยทำท่าสูดเสมหะแล้วกลืนลงคอก็เลยตรวจคอซ้ำอีกครั้ง คราวนี้พบหนองติดอยู่ที่ผนังด้านหลังของคอ เป็นลักษณะของเสมหะหรือน้ำมูกที่ไหลลงมาจากโพรงจมูก ก็เลยถามย่ำว่าคุณเป็นหวัดด้วยนี่ ทำไมไม่บอกหมอ

ผู้ป่วยตอบว่าเมื่อเริ่มไม่สบายก็เป็นหวัดแล้วกินยาจนหายเพียงแต่ยังมีเสมหะไหลลงคอและไม่เคยบ้วนออกมาดูเพราะทำไมเป็น เหตุที่ไม่ได้บอกหมอเพราะ **นึกว่ามันไม่เกี่ยวกับ**

ผู้ป่วยรายต่อมา มาหาหมอด้วยอาการปวดร้าวจากสะโพกขวาลงมาถึงเท้า เป็นๆ หายๆ มา 2 ปี เคยผ่าตัดหมอนรองกระดูกสันหลังทับเส้นประสาทแล้วก็ไม่หาย แย่ยิ่งกว่านั้นคือหลังผ่าตัด ขาอ่อนกำลัง ต้องเดินด้วยเครื่องช่วยเดิน (วอล์คเกอร์) อยู่เป็นเดือนกว่าจะเดินได้ แต่ก็ไม่ค่อยปกติ ซึ่งก่อนผ่าตัดไม่เคยมีอาการอ่อนกำลัง มีแต่ปวดอย่างเดียว จากการตรวจร่างกายพบว่า กล้ามเนื้อข้างกระดูกหน้าแข้งขวาฝ่อลีบลงไปเล็กน้อย กระดูกเท้าขวาไม่ปกติ ซึ่งบ่งว่ารากประสาทเส้นหนึ่งเสียไปแล้ว นอกจากนี้ยังพบผื่นที่มีลักษณะเป็นตุ่มแดงๆ อยู่เป็นกลุ่มๆ ตรงขอบเท้าด้านนอกที่น่อง ต้นขาขวาด้านหลัง และที่สะโพกขวา ลักษณะเช่นนี้บ่งว่าอาการปวดสะโพกขวาร้าวลงมา ที่เป็นๆ หายๆ เกิดจากเริม (โรคติดต่อกับเชื้อไวรัส) เข้าเส้นประสาท ซึ่งถ้าไม่บอกหมอหรือหมอตตรวจไม่พบ ก็จะเข้าใจผิดว่าเป็นหมอนรองกระดูกเคลื่อนทับเส้นประสาท จึงถามผู้ป่วยว่าผื่นอย่างนี้เคยเป็นมาก่อนหรือไม่ ผู้ป่วยก็ตอบว่าเคยเป็นบ่อยๆ โดยถ้าเป็นผื่นก็มักจะปวดขา แต่บางครั้งก็ปวดโดยไม่มีผื่น เลยไม่ได้บอกหมอ เพราะ **นึกว่ามันไม่เกี่ยวกับ**

อย่า ใช้จ่ายมาก
อย่า อวดกษัตริย์
อย่า บ้านทนมอ

.....คำวิชาวของแพทย์
เราผู้เป็นประชาชนได้ชำระล่วงหน้าไปแล้ว
ด้วยการเสียภาษีให้รัฐนำไปผลิตแพทย์
ดังนั้น ทมจะมากอนทุนไม่ได้
ต้องใช้คืนจึงจะถูกต้อง.....



ตรวจมลพิษลิขสิทธิ์

นำเสนอหนังสือดี มีคุณค่า

e-book

